

20

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA NR.

Dosar nr.

Ședința publică de la 05 iunie 2008
Completul compus din:

PREȘEDINTE -

- președinte de secție
- judecător
- judecător

GREFIER

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursurilor declarate de părțile **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV** și **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV** împotriva sentinței civile nr. .2008 pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ în dosarul , având ca obiect - anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, s-a constatat lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din 2008 , când partea prezentă a pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța în temeiul art.146 Cod procedură civilă pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise și în baza art.260 alin.1 Cod procedură civilă, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea pentru 2008.

CURTEA

Asupra recursului de față:

Constată că la data de 12.02.2007 reclamanta SRL Brașov a chemat în judecată pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, solicitând ca prin hotărârea ce o va pronunța să se dispună anularea Deciziei de soluționare a contestației nr. 100/12.02.2007 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, anularea parțială a I. Raportului de inspecție fiscală nr. 100/12.02.2007 și a Raportului de inspecție fiscală, în ceea ce privește respingerea de la rambursare a taxei pe valoarea adăugată în sumă de 5.764 lei aferentă facturii fiscale nr. 100/12.02.2006 și facturii fiscale nr. 100/12.02.2006 prin care a achiziționat un sistem D. și un TV. Obligarea pârâtei la rambursarea TVA în sumă de 5.764 lei.

Acțiunea reclamantei a format obiectul dosarului nr. 100/12.02.2007 a Tribunalului Brașov.

În acest dosar prima instanță față de probele administrate în cauză a pronunțat sentința civilă nr. 100/12.02.2008 prin care a fost admisă acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în Brașov Str. în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Administrația Finanțelor Publice Brașov ambii cu sediul în Brașov B-dul M. Kogălniceanu nr.7, și în consecință a fost anulată Decizia de soluționare a contestației nr. 100/12.02.2007 emisă de D.G.F.P. Brașov; a fost anulată parțial I. Raportul de inspecție fiscală nr. 100/12.02.2007 și Raportul de inspecție fiscală nr. 100/12.02.2007, emise de Administrația Finanțelor Brașov în ceea ce privește respingerea de la rambursare a taxei pe valoarea adăugată în sumă de 5.764 lei aferentă facturii fiscale nr. 100/12.02.2006 și facturii fiscale nr. 100/12.02.2006; a fost obligată pârâta D.G.F.P. Brașov la rambursarea T.V.A. în sumă de 5.764 lei; fără cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut în fapt și în drept următoarele :

În baza raportului de inspecție fiscală nr. 100/12.02.2007 pârâta Administrația Finanțelor Publice Brașov a emis decizia de impunere nr. 100/12.02.2007 prin care a stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale în cuantum de 5.764 lei, reprezentând T.V.A respinsă de la rambursare.

Reclamanta a formulat contestație împotriva măsurilor stabilite de organele fiscale, înregistrată la pârâta D.G.F.P. Brașov sub nr. 100/12.02.2007 solicitând anularea parțială a actelor contestate.

În ceea ce privește respingerea la rambursare a T.V.A. în sumă totală de lei și aprobarea rambursării T.V.A. la suma de lei, motivând că în mod greșit li s-a respins rambursarea acestei sume fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 145 alin.5 din Legea nr. 571/2003.

Prin Decizia nr. 2007 pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov a respins contestația formulată de reclamantă, arătând în esență, în considerente că bunul achiziționat nu a contribuit la realizarea de operațiuni taxabile în conformitate cu prevederile art. 145 alin.3 din Codul fiscal.

În ceea ce privește mijlocul de transport s-a reținut ca societatea nu a prezentat documente justificative respectiv, foi de parcurs prin care să se facă dovada că acest vehicul este utilizat pentru transportul materialelor de construcții de la locul de depozitare la locul de desfășurare al activității.

De esență contenciosul fiscal este de a stabili dacă bunurile achiziționate de societatea reclamanta în baza facturilor fiscale nr. din 2006 și nr. din 2006 un sistem I și un A sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile și în consecință dacă contestatoarea poate beneficia de dreptul de deducere a T.V.A în sumă totală de lei.

Cu factura nr. din martie 2006 reclamanta a achiziționat un sistem din care taxa pe valoare adăugată este în cuantum de lei.

Cu factura fiscală nr. 2006 societatea reclamantă a achiziționat mijlocul de transport din valoarea acestuia T.V.A-ul este în cuantum de lei.

În drept , potrivit dispozițiile art. 145 alin.3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, "Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de TVA are dreptul să deducă."

Din raportul de inspecție fiscală nr. i 2007 și decizia nr. 2007 s-a reținut că organele de control au analizat dispozițiile art. 145 alin.3 Cod fiscal în mod restrictiv, respectiv au interpretat că din documentele prezentate de societatea reclamantă , în vederea justificării operațiunilor sale taxabile nu rezultă că bunurile achiziționate au contribuit la realizarea de operațiuni taxabile până la momentul controlului.

Or, legiuitorul stipulează dreptul comerciantului de a deduce T.V.A -ul pentru bunurile achiziționate și destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Raportat la obiectul principal de activitate, "lucrări de construcții inclusiv lucrări de artă", Cod CAEN , bunurile achiziționate de societate chiar dacă nu au fost utilizate până în momentul controlului

operațiunilor sale taxabile vor putea fi utilizate realizării acestui obiect de activitate.

Astfel, sistemul permite societății să-și prezinte și promoveze activitatea desfășurată, prin prezentarea de materiale, schițe, planuri, machete în format electronic, atât în scop publicitare cât și în desfășurarea activității de construcții și artă în construcții pentru prezentarea proiectelor în diferite faze de execuție.

De asemenea, vehiculul utilitar A poate fi folosit de societate în activitatea sa de lucrări de construcții, precum transportul materialelor de construcții și alte operațiuni, fiind dotat în acest sens cu accesorii utilitare (remorcă, trolu etc).

Pe cale de consecință, societatea reclamantă are dreptul la deducerea T.V.A - ului pentru aceste bunuri care prin natura lor și raportat la obiectul de activitate al societății contribuie la realizarea operațiunilor sale taxabile.

Față de aceste considerente de fapt și de drept, prima instanță a anulat actele fiscale contestate și a obligat pârâta la rambursarea sumei de 5.764 lei T.V.A. dedus.

Împotriva acestei hotărâri a declarat în termenul legal recurs, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, solicitând instanței de recurs admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței atacate r .2008, ca fiind nelegală și netemeinică și pe cale de consecință respingerea acțiunii reclamantei și menținerea actelor administrative fiscale atacate, ca fiind legale și temeinice.

În dezvoltarea motivelor de recurs, se arată că:

În cauză în mod corect au reținut organele fiscale care au efectuat controlul la societatea reclamantă că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.145 alin.3 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, deoarece bunurile achiziționate nu sunt utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile.

Pentru acest motiv reclamanta nu poate beneficia de deducerea la TVA pentru cele 2 facturi fiscale, respectiv pentru I și II.

Recurenta a susținut că, din actele dosarului nu rezultă că aceste bunuri au fost utilizate de societate pentru prezentarea lucrărilor în format electronic.

Aceasta a susținut că cele două bunuri achiziționate nu au contribuit la realizarea de operațiuni taxabile conform art.145 alin.3 lit.a din Legea nr.571/2003 Cod fiscal deoarece reclamanta nu a prezentat documente justificative pentru a putea să-i deducă TVA solicitat.

Pentru cel de al doilea bun achiziționat de reclamantă, recurenta a susținut că sentința atacată este dată cu aplicarea greșită a Legii.

În esență, criticile aduse de această recurentă vizează aceleași aspecte criticate și de recurenta Administrația Finanțelor Publice Brașov prin recursul declarat în sensul că în mod greșit a apreciat și reținut instanța de fond prin hotărârea dată că „chiar dacă cu au fost utilizate până la controlul operațiunilor sale taxabile vor putea fi utilizate realizării acestui obiect de activitate”, interpretare pe care o considerăm eronată având în vedere natura acestor bunuri.

Recurenta a apreciat ca fiind subiectivă motivarea instanței de judecată, cât timp reclamantul nu a făcut dovada utilizării acestor bunuri în scopul desfășurării activității, motiv pentru care solicităm instanței de judecată admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței recurate, respingerea contestației ca fiind vădit neîntemeiată.

În drept și-a întemeiat recursul pe prevederile art.304 pct.9 Cod procedură civilă și Cod fiscal, Cod procedură fiscală.

Recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru și timbru judiciar.

Față de cele două recursuri formulate de pârâte împotriva sentinței Tribunalului Brașov, reclamanta SC Brașov a formulat întâmpinare la recurs, fila solicitând respingerea ambelor recursuri ca nefondate, susținând că actele fiscale atacate în parte, au fost nelegale, pentru suma cu titlu de TVA, și că instanța de fond în mod corect admis acțiunea reclamantei ca fiind dovedită și legală.

Curtea, examinând actele și lucrările dosarelor, sentința civilă 2008 a Tribunalului Brașov, prin prisma criticilor formulate de cele două recurente și raportat la dispozițiile art.145 alin.3 lit.a Cod fiscal; art.304 pct.9 Cod procedură civilă, constată că recursurile declarate de cele două pârâte ca nefondate.

Criticile formulate în recursuri sunt aceleași, în sensul că instanța de fond a interpretat greșit prevederile art.145 alin.3 lit.a și că pentru acest motiv soluția dată este nelegală, că reclamanta nu ar fi justificat admiterea acțiunii.

Din verificarea întregului probatoriu administrat în cauză, instanța de recurs constată că în fapt și în drept prima instanță a reținut corect și legal situația dedusă judecății pronunțând o hotărâre temeinică și legală.

În cauză se constată că nu sunt incidente prevederile art.304 pct.9 Cod procedură civilă și că nu se impune modificarea sentinței atacate.

Ca atare, se reține din probele de la dosar că este îndeplinită cerința prevăzută de art.145 alin.3 lit.a din Codul fiscal pentru nașterea dreptului la deducere și anume că „bunurile achiziționate să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile”, astfel cum în mod corect a apreciat prima instanță.

Art.145 nu prevede obligativitatea prezentării de foi de parcurs pentru deducerea TVA și aici nu ar putea să prevadă acest lucru din moment ce se referă generic la bunuri și nu neapărat la autovehicule.

Reclamanta a depus la dosarul cauzei probe din care rezultă faptul că bunurile sunt destinate utilizării în folosul realizării obiectului de activitate al societății, probe care au fost apreciate în mod just de instanța de fond.

Față de aceste considerente de drept și de fapt expuse, se constată ca nefondate cele două recursuri, sens în care se vor înlătura toate criticile formulate ca neîntemeiate.

În baza art.312 Cod procedură civilă alin.1 se vor respinge recursurile declarate de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Administrația Finanțelor Publice Brașov ca nefondate, iar în consecință sentința civilă nr. 2008, se va menține ca legală și temeinică.

Se constată ca justificată și legală apărarea formulată de intimata reclamantă prin întâmpinarea la recursuri.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge recursurile declarate de pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Administrația Finanțelor Publice Brașov împotriva sentinței civile r a Tribunalului Brașov, secția comercială și de contencios administrativ.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi

Președinte,

Pt. Judecător,

Judecător.